

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Complectitvr Mysteria Diuinitatis, Trinitatis, & perfectionum Dei: ac
de beneficiis eius in homines, naturalibus & supernaturalibus

Puente, Luis de la

Coloniae, Anno M.DC.XII.

Med. 51. De Cœlesti Gloria, quoad Status, Loci, & Societatis Beatorum
conditione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-38214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-38214)

Illam, quam cum felicibus eius habitato-
ribus habes. Eia dulcissime animarum spon-
se, ostende mihi faciem tuam, quia decora est,
& vox tua sonet in auribus meis, quia dulcis
est; ostende mihi bona, quæ promittis, ut me
animem ad illa ita procuranda, ut ad gloriam
nominis tui, tandem illa obtineam. Amen.

MEDITATIO. LI.

DE GLORIA COELESTI,
qua ad eius locum, & socie-
tatem beatorum.

PUNCTVM I.

CONSIDERANDVM est
primum in genere, quid sit
gloria, quid paradifus & bea-
tudo; quæ, ut asserunt Theo-
logi, est quidam status perfe-
ctus, in quo conueniunt omnia bona, aut est
status quidam æternus, securus, immutabilis,
& expeditus ab omnibus malis culpæ & pœ-
næ, quæ timeri aliàs possent; plenus verò
bonis omnibus naturæ & gratiæ, quæ possunt
desiderari; ideoque ille beatus est teste S.
Augustino, qui habet omnia, quæ vult;
& non vult aliquid mali. Hoc potest facilè ex-
pendi, si discurrâ per omnia mala, quæ habeo,

5. Thom. 1.
2. q. 3. & se-
quent. & q.
82. Additio.
13. de Trinit.
c. 4. & 5.

aut

aut imaginor posse mihi euenire; & per bona omnia corporis & animi, quæ rationabiliter desiderare possum, reiectis imperfectionibus huius status, in quo nunc viuimus, & earum loco positis quatuor hisce excellentijs.

PRIMA est **ÆTERNITATIS**, quia scilicet duratura est beatitudo quantum durabit ipse Deus, a cuius regni non erit finis.

a Luca. 1. 33.

SECUNDA est **SECVRITATIS**, quod sit æterna futura, nouerunt enim Sancti, nullam posse esse culpam, propter quam Deus semel collatam ipsis beatitudinem auferat; nec mutaturum decretum, quo statuit, nunquam ipsos è cælo excludere.

TERTIA excellentia est **IMMVTABILITATIS**, quia essentialis gloria nunquam patietur detrimentum, nec beatorum gaudium vnquam imminuetur, quin potius accedent frequenter recentes accidentales gloriæ, quæ eam reddent amabiliorem.

QUARTA est **SATIETATIS** sine fastidio, ita vt ipsa immutabilitas nunquã tædiũ adferat, neq; quies defatigationẽ fruendi eadẽ gloria; eo quod adsit continuata quædã nouitas delectationis, quæ fuit primo die, quo incepit. Hæ proprietates & excellẽtiæ beatitudinis, & gloriæ, expendẽtur in singulis punctis sequentibus. nunc licet eas in genere expendere, cõferendo fêlicem illum statũ cũ eo, qui est in hac vita mortali, qui etiã si sic prosperrimus, sēper tamẽ illi desunt multa bona, & admiscẽtur multa malã, estq; statº tēporalis

mura-

mutabilis, inquietus, tēdijs & fastidijs plenus. quamobrem dixit Christus Dominus suis discipulis: *b nolite thesaurizare vobis thesauros in terra: vbi arugo & tinea demolitur, & vbi fures effodiuunt & furantur: Thesaurizate autem vobis thesauros in caelo, vbi nihil horum est metuendum: quibus vobis indicat discrimen inter thesauros terrenos & caelestes; quod terreni sint perituri, & re ipsa pereant, aliqua ex tribus causis; vel quod ipso usu consumantur, vt sunt cibi; vel quod aliquid in ipsis oriatur, à quo destruantur, quales sunt vestes, quae à tinea in ipsis orta corrumpuntur; aut denique quod aliqua externa causa illos nobis auferat; quae causa sunt latrones, & qui per fraudem aut calumniam sibi recinent, quae ad nos pertinebāt. Ex quo prouenit, vt qui cor suum in his thesauris ponit, multis incommodis & cordis amaritudinibus sit subiectus. Caelestes verò thesauri, ex omni parte sunt incorruptibiles & aeterni, quia usu non consumantur; sed eadem integritate, qua coeperunt, durant per totam aeternitatem; vt nec marcescāt, nec inueterescant, nec ex eis tinea vlla culpae nascitur, à qua corrumpantur; vasa item in quibus illi reponuntur, etsi ex se fictilia sint frangique possint; ita tamen à diuina Omnipotentia solidantur & fortificantur, vt frangi nulla ratione possint: Nec vlli praedae parent, violentiae, aut fraudi; quia in caelum nec latrones intrare possunt, *c nec aliquid coinquinatū aut abominationē faciens aut mēdaciū: Et quāuis**

b Matt. 6.

19.

Luc. 12. 33.

c Apoc. 21.

27. & 22. 15

thesauri gratiæ & virtutum, in hac vita periculo sint expositi; hoc tamē inter hos tres thesauros interest; quod tēporales, etiā nobis inuitis, destitui & amitti possint; spirituales verò gratiæ & virtutū, non nisi nobis cōsentiētib; & culpā nostrā, non tamen nobis inuitis: Thesauri denique cęlestes nullo modo amitti possunt; nec est possibile, beatū velle carere illis. si ergo desideras, anima mea, veros thesauros; contemne fide viua primos, quare aut magno studio ac diligentia secundos, vt peruenias ad fruendum securē vltimis. O felix status, qui talibus thesauris ditatur! O Sapiētia diuina, *d qua es hominibus thesaurus infinitus; quo qui bene vtuntur, participes sunt amicitia Dei*, fac me participem thesaurorum gratiæ tuæ, vt ad infinitos gloriæ thesauros possim peruenire.

dSapi. 7.14

PUNCTVM II.

DESCENDENDO iam ad particularia ipsius gloriæ, ante omnia est consideranda excellentia & pulchritudo ipsius Empyreici cęli, & mūdi illius superioris, quē Deus in habitationē suorum Electorū creauit, qui omnino liber est ab omnib; malis, & defectib; mundi huius inferioris, qui vocatur vallis lacrymarū; eò quod replet⁹ sit innumeris rebus, quę ad continuum fletum nos prouocant: quibus omnibus cœlum caret, in quo (vt ait S. Iohannes) nec vnica erit lachryma, quia a Deo *Absterget omnem lachrymam ab oculis beatorū.* neque vlla ibi erit lacrymarū occasio; simul

a Apoc. 7.17
G. 21.4.

verò

verò habet omnia bona visibilia huius mundi, cum maximo excessu, & absque vlla imperfectione, quæ hic est. Quare cum S. Iohannes ait, *b. structuram muri ciuitatis Sanctæ Ierusalém, esse ex lapide iaspide; ipsam verò ciuitatem esse aurum mundum, simile vitro mundo, & fundamenta muri ciuitatis omni lapide pretioso ornata; & ipsas portas esse margaritas; & plateam ciuitatis, esse aurum mundum tanquam vitrum perlucidum*: Hoc inquam totum veluti pictura quædam est; quoniam non sunt res pretiosiores aut elegantiores in hoc mundo, quibus quæ in cælo sunt, possint comparari. nam verè quidquid est in terra rudis quædam delineatio est, si cum eo, quod est in cælo, conferatur. nam vt ait Apostolus: *c. nec oculus vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascendit, quæ preparauit Deus ijs, qui diligunt illum*: quæ incomparabiliter præstant rebus omnibus, quæ sensibus nostris percipiuntur, & discursibus ex eis prouenientibus.

SED veniendo ad ea, quæ spectant in particulari ad cælum Empyreum, perpendam quatuor illius loci excellencias.

PRIMA est, quod sit clarissimum, ita vt nunquam in eo sit aliquid tenebrarum aut noctis, sed continua & perpetua dies, cum quadam luce grata & iucunda, cælesti ac diuina; quia DEVS ipse est eius Sol, ideoque illud illuminat claritate digna Deo; & Agnus, qui est CHRISTVS Dominus Noster, splendore Sacratissimæ suæ humanitatis,

b. Apoc. 21.

18.

c. Cor. 2. 9.

Isaia 64. 4.

I.

ita illud illustrat, vt simul læticia repleat.

II.

DEINDE, locus est temperatissimus, absque vlla temporum varietate, quæ nobis hic adfert molestiã. neque enim hyems ibi est, æstas, autumnus, æstus, siccitates, aut humilitates, sed vniformis quædam temperies, adeoq; grata & diuina, vt nec defatiget, nec tedium vllum adferat. Atque ita est locus quietissimus & sanctissimus: quia nullæ eò perueniunt tēpestates, terrę motus, tonitrua, aut fulmina, nõ pestilentię, nõ aëres corrupti, nec maledicta miserabilis huius terræ: quia illa est terra benedictionis plenissimæ, & terra verè proprięque viuentium, quo nec vel mortis vmbra potest perungere.

III.

TERTIO, est locus securus, diuturnus, & æternus; absq; timore metue, quòd sit finē habiturus, aut rimas acturus; nec potest eò aliqd ingredi, quo locus ipse turbetur, aut eius pars aliqua labefactetur aut cõcuriatur; sed solidus persistit, firmusq;: & qui in illo manent, sunt in perpetua quiete, serenitate, & suauitate perfecta.

IV.

DENIQUE, locus est pulcherrimus, amoenissimus, ac deliciosissimus omnium locorũ, quæ in terra sunt deliciofa & amœna, etiam q̄ paradisi ipse terrestris, qui tamen appellatus fuit d *Paradisus voluptatis & deliciarũ*: & quia locus hic cęlestis destinatus est nõ bonis & malis; nec viatorib; & peregrinis, sed solis bonis, & vt præmiũ sit electorũ, qui in seruitio sui Regis fideliter laborauerint. Quòd si tot bona

Deus

d Gen. 3. 8.

Deus posuit in hoc mundo visibili, qui locus
 cōmunis est hominib' & bestijs, iustis & pec-
 catoribus; quæ bonæ, quas delicias, quas diui-
 tias posuerit in illo loco, Angelis & homini-
 bus quidē communi, sed proprio tantū iusto-
 rum? O locum fortunatissimū & felicissimū!
 O Paradisum ineffabiliū deliciarum, & habi-
 tationem dignā Deo nostro! e *O quam dilecta e Psal. 83. 2.*
tabernacula tua Domine virtutū, cōcupiscit, &
præ magnitudine desiderij, deficit anima mea,
 dum cogitat de *atrijs Domini*. O quando ve-
 niam, vt in eis habitem, & tāta fruar pulchri-
 tudine! Claudite vos oculi mei, neque respi-
 cite ea, quæ sunt in hac terra; quia quidquid in
 ea est, vilitas est & abiectio, comparatione
 eorum, quæ videbitis in cœlo.

PUNCTVM III.

TERTIÒ consideranda est elegantia &
 excellentia ciuium supernæ illius ciui-
 tatis, in quorum contubernio, me æter-
 num victurum spero.

PERPENDAM ergo primū, quòd illorum
 numerus, sit sine numero; ita tamen, vt licet
 sint innumeri, omnes se inuicem nouerint, &
 inuicem tanta familiaritate inter se conuer-
 sentur, atque si essent pauci: quæ quidem ma-
 teria est maximi gaudij. De solis Angelis ait
 Daniel, *a millia millium ministrabant ei, & de-*
cies milies centena millia assistebant ei; & de
 hominibus ait S. Ioannes, *se vidiſſe turbam*
magnam, quam dinumerare nemo poterat; nam

I.

a. Daniel. 7.

10.

b. Apoc. 7. 9.

c Eccl. 1. 15.

d Matt. 7. 13.

c Ioan. 14. 2.

etsi verum sit paruum esse numerum beatorum, comparatione c infiniti numeri stultorum, ac damnatorum, & propterea dixerit Christus *Hic d angustā esse portam, & arctā viam, q̄ ducit ad cœlum; & paucos esse, qui eam inueniant*; reuera tamen sunt plurimi: & propterea idem Dominus dixit, *e in domo Patris mei mansiones multæ sunt*, priori sententiâ incutiens nobis timorem; secundâ autem excitans nostram, fiduciam, & spem obtinendi locum, vbi tot alij sunt futuri.

II.

f Apoc. 27. 27.

DEINDE, horum civium qualitas est gloriosissima, quia oēs sunt nobilissimi, sanctissimi, sapientissimi, prudentissimi, effabilissimi; & eminentissimi in omnibus rebus, quæ possunt desiderari, in conditione, cōplexione, civilitate, discretionē, & in omni deniq; virtute. nam non potest eò peruenire dæmon, aut peccator aliquis, aut *f aliquid coinquinatū*, aut q̄ vel odorem habeat culpæ alicuius, & imperfectionis vestigiū. Omnes sunt lilia, abiq; spinis; granum sine palea; triticum sine zizanijs; quia spinæ, palea & zizania extra cœlum manēt, inferni igni in pabulum destinata. Si ergo ita delector conuersatione alicuius hominis sapientis, prudentis, & sancti; quanta afficiat delectatione agens cū tot adeoq; insignibus & eminentibus sapientia prudētia & sanctitate?

III.

g 1. Cor. 15. 47.

TERTIÒ, ordo simul cum varietate q̄ habēt, est admirabilis. neq; enim oēs sunt æquales in his, q̄ iam diximus; sed *g sicut stella differt ab stella in claritate, & in magnitudine*; ita beati habent

habent in pulchritudine & claritate sua celesti diuersitatem; sed summa tamen proportione & ordine in suis gradibus. Tres sunt Hierarchiæ, & nouem Chori Angelorum, Archangelorū, Principatum, Virtutū, Potestatū, Dominationū, Thronorum, Cherubinorum, Seraphinorum; qui valde distant in naturis, ac donis sapientiæ & gratiæ, cū pulchritudine ineffabili, inter quos etiā sunt homines eorū Choris immixti, & aliqui supra oēs illos, quia eos excellūt in sanctitate. sunt .n. Chori Patriarcharū, & Prophetarū, Apostolorū & Euangelistarū, Martyrū & Confessorum, Pōtificum & Doctorū, Sacerdotū & Religiosorum, Virginū & Viduarū, & aliorū statuum, oēs in summa pace & concordia, ita vt de illis liceat dicere illud Cantico: ū: *h Quid videbis in Sula-* h Cant. 7.7.
mite, nisi choros Castrorum? O ciuitas pacifica, pacifici Salomonis spōsa: quid aliud est in te, nisi chori Sanctorū, qui nunc in letitia cātant, fuerunt verò strenui & fortes bellatores; qui nūc fruuntur ea pace, q̄ suā victoriā obtinuerunt? O si possem ita pugnare, sicut strenui isti milites pugnauerūt, vt dignus esē, qui in iucūda adeo illorū societate viuerem! hinc magnū concipiam desideriū Deo seruiendī, quā potero excellentissimē. si enim ptingere possum vsq; ad Chorum Seraphinorum, non debeo contentus esse alio inferiori loco, sed *i e-* i Apoc. 3.13.
mere, vt hic Dñs suadet, *ab ipso aurum ignitū,* *probatū, vt locuples fiā,* amando magno feruore & puritate eū, qui dignus est infinito amore.

IV.

PRÆ omnibus verò eminent vnio & concordia in tanta multitudine & varietate; quæ vnio strictissima est & iucundissima, oēs enim diligunt se mutuo amore quodam ardentissimo in Deū, cum summa voluntarū consensione, absq; vlla repugnantia, lite, ambitione, aut inuidia. Maiores enim tenerè diligunt minores; cupiuntque illis quicquid ipsi habent, communicare. Minores intensè diligunt maiores, gaudētes de bono, quo ab illis superantur; Bonum vnus etiam est bonū alterius; & bonum omnium, est bonū singulorum: nam quisq; accipit alterius bonum atq; si esset propriū, gaudetq; de illo tanquam de suo, propter eminentiam charitatis: omnes sedent ad eandē mensam diuinitatis, & ex eodem cœlesti poculo hauriunt; eadem omnes habent exercitia, quia eodem spiritu, & eidem Deo seruiunt, quia *Deus est in omnibus, & est omnia omnibus*, illos omnes coniungens inter se, & secum. O Societas beata, in qua nec multitudo confundit, nec excellentia inaniter euanescit, nec turbat varietas, nec inæqualitas adfert diffusionem, aut amorem remittit. Si placet tibi, anima mea, dulcis adeo societas: stude ex nunc virtutes imitari, quas in illa animaduertis. Sequere eius obedientiam, amplectens Diuinam eius in terra voluntarē, sicut illi eam in cœlo exequuntur; imitare fraternam ipsorum vnionem & charitatem, amando proximos omnes sicut fratres, & pacem cum omnibus colens: Subijcere maioribus, honora-

mino.

1. Cor. 15.
28.

minores, gaude de omnium bono; & sic in
vita imitaberis eos, quos etiam cupis in glo-
ria imitari.

Hi sunt præcipui fructus, quos ex hoc pun-
cto percipiam, petens à Deo D.N. vt mihi eos
concedat ob meritâ horum nobilissimorum
cuium, à quibus idem etiam mihi erit peten-
dum, dicendo: O felices sancti, qui in eisdem
periculis fuistis, in quibus nunc ego versor,
sed fruimini iam ea quiete, quam ego deside-
ro; adiuuate me vestris precibus, vt vestras i-
miter virtutes; eoque perueniam, vt nostrarû
coronarum siam particeps, fruarque vestra
societate in æternum. Amen.

MEDITATIO LII.

DE ESSENTIALI GLO-
ria animæ, & corporis sensuum-
que eius.

PUNCTVM I.

ONSIDERANDA in primis *S. Thom. q. 92. Addit.*
est magnitudo gloriæ, quæ
propria est animæ, facitque
illam plene beatam: quæ
ad eum est excellens; vt teste
S. Thoma, non potuerit
Deus præstantiorem illi
beatitudinem communicare; quia hæc conti-